

بررسی انگلهاي گونه دستگاه گوارش (*Neogobius bathybius*) گاو ماهی عمقي

در سواحل جنوب غربی دریای خزر

جواد دقیق روحی^(۱) و مسعود ستاری^(۲)

۱- پژوهشکده آبزی پروری آبهای داخلی، بندر انزلی صندوق پستی: ۶۶

۲- دانشکده منابع طبیعی دانشگاه گیلان، پردیس صومعه سرا

تاریخ پذیرش: شهریور ۱۳۸۷ تاریخ دریافت: اسفند ۱۳۸۷

لغات کلیدی: انگل، گاو ماهی، دریای خزر

دهان سیاه گونمهای *C. strumosum* و *D. mimetus* را جدا نمودند. معصومیان و عقلمندی نیز در سال ۸۴ از بافت کلیه گاو ماهیان حوضه جنوبی دریای خزر در استان مازندران اسپور انگل *Ceratomixa caspia* را جدا نمودند. گونه گاو ماهی عمقي بدلیل اینکه اغلب در اعماق ۳۰ تا ۲۰۰ متری دریا زیست می‌کند، کمتر در معرض صید و مطالعه قرار گرفته است.

در این پژوهش ۹۷ عدد گاو ماهی عمقي با نام علمی *Neogobius bathybius* (Kessler, 1877) که از گونمهای نزدیک کفzی (demersal) بومی دریای خزر در سواحل جنوب و شمالی است، از آبان ۸۳ تا پایان خرداد ۸۴ از سواحل جنوب غربی دریای خزر (از منطقه زیبا کنار تا سواحل بندر انزلی) بهمک تور تراول کف (Bottom Trawl) در اعماق ۳۵ تا ۶۵ متری صید و بصورت زنده به آزمایشگاه منتقل شدند. کلیه ماهیان توسط کولیس با دقت ۱/۰ میلی‌متر و ترازوی دیجیتال با دقت یک گرم زیست‌سننجی و بوسیله سنگریزهای سنوایی (اتولیت) تعیین سن شدند. پس از بریدن دیواره شکمی اندامهای احشائی بررسی و پس از خارج نمودن امعاء و احشاء، دیواره روده باز وجود انگلها در محتویات روده توسط میکروسکوپ دو چشمی بررسی گردید. انگلها پس از جداسازی در اتانول ۷۰ درصد تشییت شدند. شفاف کردن نماتودها با لاکتوفول،

در دریای خزر ۱۹ گونه و زیر گونه گاو ماهی زیست می‌کنند که به ۹ جنس از گاو ماهیان (Gobiidae) تعلق دارند ولی اغلب گونه‌ها در جنس *Neogobius* قرار دارند. اگرچه گاو ماهیان در سواحل جنوبی دریای خزر از اهمیت اقتصادی زیادی برخوردار نیستند اما بعنوان یک منبع با ارزش غذایی برای ماهیان مهم تجاری نظری ماهیان خاویاری، ماهی سوف و ... محسوب می‌شوند. به این دلیل بررسی و مطالعه همه جانبه گاو ماهیان دریای خزر از اهمیت علمی زیادی برخوردار است (رحیم‌اف، ۱۹۹۱). تاکنون مطالعات متعددی بر روی انگلهاي ماهیان دریای خزر صورت گرفته، اما مطالعات انگل‌شناسی بر روی گاو ماهیان سواحل جنوبی دریای خزر محدود بوده است. پازوکی و عقلمندی در سال ۱۳۷۷ از گاو ماهی شنی و گاو ماهی سر برگ نماتود *Dichelyne minutus* را گزارش نمودند. حاجی مرادلو و همکاران نیز در سال ۱۳۸۰ از گاو ماهیان مصب قدیم گرگانروд نماتود *D. minutus* را گزارش نموده‌اند. دقیق روحی و ستاری در سال ۱۳۸۳ به مطالعه چهار گونه از گاو ماهیان سواحل جنوب غربی دریای خزر (سواحل گیلان) پرداختند و از گاو ماهی شنی و گاو ماهی سر برگ سه گونه انگل *D. minutus* و *Corynosoma strumosum*، *Eustrongylides excisus* و از گاو ماهی خزری دو گونه *E. excisus* و *D. minutus* و از گاو ماهی

در صد شیوع، میانگین شدت و همچنین محدوده تعداد انگل‌های جدا شده از گاو ماهیان به تفکیک رده‌های مختلف سنی نیز تعیین و در جدول ۲ ارائه شده است. همانطور که در این جدول دیده می‌شود، کلیه ماهیان مورد بررسی در سنین بالاتر از ۳ سال قرار داشتند. مقایسه میانگین شدت آلودگی به انگل‌های *D. minutus* و *C. strumosum* در سنین مختلف نشان می‌دهد که ماهیان با رده سنی ۳ با تمام رده‌های سنی بالاتر دارای اختلاف معنی‌دار آماری می‌باشد، البته در مورد *C. strumosum* این اختلاف بین ماهیان ۴ با ماهیان ۶ نیز مشاهده می‌گردد ($P<0.05$).

در مورد نماتد *Anisakis* sp. اگرچه با افزایش سن ماهیان میزان شیوع این انگل نیز افزایش یافته اما در مقایسه میانگین شدت آلودگی به این انگل بین سنین مختلف اختلافی مشاهده نمی‌گردد ($P>0.05$). توجه به میانگین تعداد انگل در هر ماهی برای رده‌های مختلف سنی نشان می‌دهد که تعداد انگل‌ها با افزایش سن ماهی بتدریج بیشتر شده است.

در این بررسی سن کلیه گاو ماهیان مورد مطالعه بیش از ۳ سال بود. از آنجاییکه گاو ماهیان حداقل در ۲ سالگی به بلوغ می‌رسند، لذا می‌توان اذعان نمود کلیه ماهیان صید شده بالغ بودند. شاید دلیل این مسئله صید در اعمق منطقه زیستی گاو ماهی عمقدزی (اعماق ۳۵ تا ۵۵ متری) باشد؛ زیرا انواع بالغ این گونه اغلب بمنظور تولید مثل بطرف نواحی کم عمق ۲۰-۱۰ متری مهاجرت می‌کنند و حتی گاهی تا عمق ۵-۳ متری نیز می‌آیند ولی پس از تخریبی بلافصله به اعمق زیاد باز

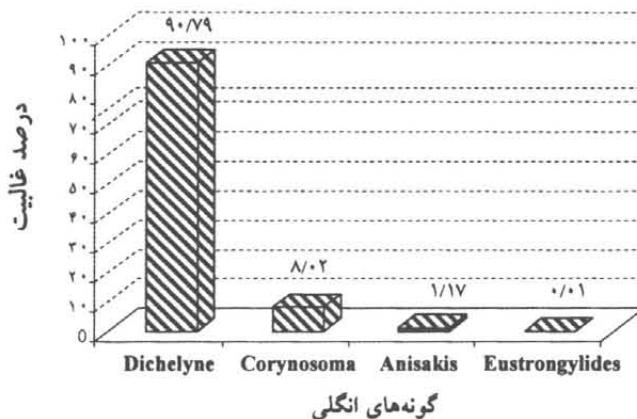
می‌گردند (رحیم اف، ۱۹۹۱).

رنگ‌آمیزی آکانتوسفالها با رنگ استوکارمین و شناسایی انگلها به کمک کلیدهای تشخیصی انگل‌شناسی ماهی انجام گرفت (Bykhovskaya Pavlovskaya, 1962 ;Moravec, 1994) محاسبه میزان شیوع، میانگین شدت آلودگی (\pm انحراف معیار)، تعداد انگل، میانگین فراوانی انگلها بر اساس متدولوزی Bush و همکاران (۱۹۹۷) و شاخص غالبیت براساس روش Leong و Holmes (۱۹۸۱) صورت گرفت. ترسیم نمودار با استفاده از نرم افزار کامپیوتري Excell انجام شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها برای رده‌های سنی مختلف به کمک نرم افزار آماری SPSS13/0 و مقایسه میانگین فراوانی انگلها نیز بوسیله آزمون ناپارامتریک Mann-Whitney و آزمون مقایسه‌ای Kruskal-wallis Test U انجام شد. توزیع نرمال بودن داده‌ها نیز براساس آزمون کلموگروف- اسمیرنوف (K-S test) بررسی گردید.

در مجموع ۶۱۵۷ عدد انگل مربوط به چهار گونه مختلف از دستگاه گوارشی ۹۷ عدد گاو ماهی عمقدزی جدا شد. این انگلها شامل سه گونه نماتد (*Dichelyne minutus*, *Anisakis* sp., *Dichelyne minutus*) و یک گونه آکانتوسفال نوزاد (*Eustrongylides excisus*) و (Corynosoma strumosum) بود (ا skal ۱ تا ۴). در جدول ۱ محل جایگزینی انگل (اندام آلوده)، میزان شیوع، میانگین شدت آلودگی (\pm انحراف معیار)، تعداد انگل (حداقل و حداکثر تعداد)، میانگین فراوانی انگلها و شاخص غالبیت ارائه شده است. میزان غالبیت انگل‌های جدا شده از گاو ماهی عمقدزی نیز محاسبه و در نمودار ۱ ارائه شده است.

جدول ۱: محل جایگزینی، توزیع شیوع، میانگین شدت آلدگی (\pm انحراف معیار)، دامنه تعداد انگل (حداقل و حداکثر تعداد)، فراوانی و شاخص غالبیت انگلها در گاو ماهی عمق زی

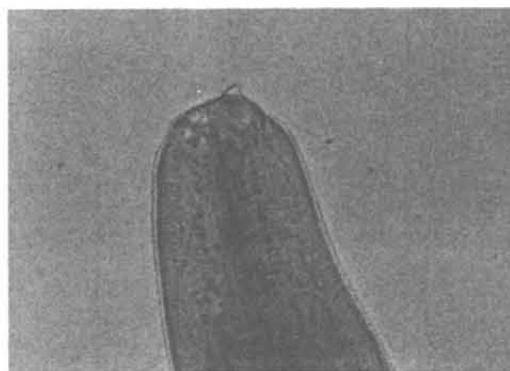
وضعیت آلدگی	محل جایگزینی	میزان شیوع	میانگین شدت آلدگی	دامنه تراکم	فراآنی	غالیت
(اندام آلدگی)	(در صد)	انگل	انگل	(درصد)	انگل	
نام انگل						
Dichelyne minutus	داخل روده	۶۵/۷۶ \pm ۹۹/۰۴	۸۵/۵۶	۱-۶۷۹	۵۷/۶۳	۹۰/۷۹
Corynosoma strumosum	جدار خارجی روده، کبد، بیضه و حفره	۱۰/۰۸ \pm ۱۰/۱۶	۵۱/۵۴	۱-۳۸	۵۱/۰۹	۸/۰۲
شکمی						
Anisakis sp.	داخل روده	۱۲/۳۷	۱	۱-۴۰	۰/۷۴	۱/۱۷
Eustrongylides excisus	عضله	۱/۰۳	۵/۱۴ \pm ۱۰/۲۲	۱	۰/۰۱	۰/۰۱

نمودار ۱: درصد غالبیت انگلهاي جدا شده از گاو ماهی عميق زی در سواحل بندر ازلي تا زيباکنار

جدول ۲: توزیع میزان شیوع، میانگین شدت آلدگی (\pm انحراف معیار) (SD) و دامنه تعداد انگل (حداقل و حداکثر تعداد) در گاو ماهیان عمقرزی مورد آزمایش بر حسب سن

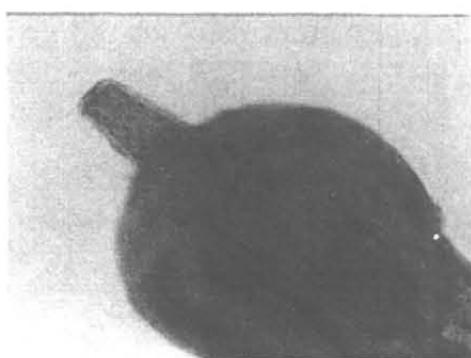
نام انگل	سن و تعداد ماهی	Dichelyne	Corynosoma	Anisakis	Eustrongylides	مجموع انگل‌های شمارش شده	میانگین تعداد انگل در هر ماهی
سال ۳+	۱۸ عدد	۱۰۰	۱۰/۰۲	۱۰/۰۲	۱/۰±۰/۷	۲۰۶	۲۹/۴
سال ۴+	۴۳ عدد	۹۰/۶	۳/۰±۲/۱	۵۱/۱	۱/۰±۰/۷	۲۲۶۸	۶۴/۸
سال ۵+	۲۷ عدد	۸۰/۰	۲-۵	۱۰/۹±۹/۹	۱/۰±۰/۷	۲۰۱۹	۹۶/۸
سال ۶+	۴ عدد	۱۰۰	۱-۱۰۴	۱-۳۸	۱-۴۰	۹۳۲	۲۳۳

شکل ۲: ناحیه سر در انگل *Anisakis sp.*
(بزرگنمایی $\times 40$)

شکل ۱: ناحیه سر در انگل *Dichelyne minutus*
(بزرگنمایی $\times 100$)

شکل ۴: بخش قدامی در
Corynosoma strumosum
(بزرگنمایی $\times 40$)

شکل ۳: ناحیه سر در انگل *Eustrongylides excisus*
(بزرگنمایی $\times 40$)

نشان می‌دهد که انگل *Corynosoma strumosum* از نظر غالبیت در گاو ماهی عمقدزی با غالبیت ۸۰/۲ درصد در جایگاه دوم اهمیت قرار دارد. جدول ۲ نیز نشان می‌دهد که با افزایش سن ماهیان شیوع و شدت آلوگی به این انگل بتدريج افزایش می‌يابد. اين مسئله نيز با توجه به رژيم غذائي سختپوست خواری اين ماهی و تفديه بيشتر از سختپوستان با توجه به رشد و افزایش سن ماهیان قابل توجيه است. زيرا تمام آکانتوسفالها برای كامل کردن چرخه زندگی خود به يك ميزبان واسط بي مهره نياز دارند که اغلب از گاماريدها هستند (جلالى جعفرى، ۱۳۷۷). انگل *Anisakis sp.* بيشتر از گونه‌های مختلف ماهیان حوزه آبريز دریای خزر، تالاب ارزلی و رودخانه سفید رود می‌زارش شده بود (مخیر، ۱۳۵۳ و برخى از پایان‌نامه‌های دانشجویی). در این بررسی برای نخستین بار آلوگی گاو ماهی عمقدزی به این انگل گزارش شده است. شیوع و شدت آلوگی به اين انگل بتدريج با افزایش سن ماهی افزایش می‌يابد اگر چه در ماهیان شش سال به بالا کاهشی در شیوع و شدت آلوگی به این انگل مشاهده می‌شود اما باید توجه نمود که تعداد ماهیان شش سال به بالا مورد بررسی نيز محدود بوده است. در چرخه زندگی اين انگل گونه‌هایی از سختپوستان نظیر *Euphausia* *Thysanoessa longipes*, *pasirica* *raschii* بعنوان میزان واسطه اول و ماهیان بعنوان میزان واسطه دوم نقش دارند (جلالى جعفرى، ۱۳۷۷). لذا آلوگی به انگل *Anisakis sp.* نيز با توجه به رژيم غذائي سختپوست خواری اين ماهی قابل توجيه است. اين انگل از نظر بهداشت انسانی نيز اهمیت دارد و گزارشهایی از آلوگی انسان بوسیله اين انگل زمانی که ماهی بصورت خام یا نیم‌بز مصرف می‌شود، وجود دارد (Valdiserri, 1981). در مورد نوزاد انگل *E. excisus* از (ستارى، ۱۳۷۴)، از گاو ماهیان سر بزرگ، خزری، شنى و دهان سیاه بترتیب با میزان شیوع ۵۰ درصد، ۱۸/۱۸ درصد، ۱۶/۲۸ درصد و صفر درصد در سواحل جنوب غربی دریای خزر گزارش شده‌اند (دقیق روحی و ستاری، ۱۳۸۳) که نسبت به گاو ماهی عمقدزی در سه گونه نخست از شیوع بيشتری برخوردار است.

۱۶۹

انگل *Dichelyne minutus* با میزان شیوع ۸۵/۵۶ درصد و میانگین شدت آلوگی ۶۵/۷۶ درصد و درصد غالبیت ۹۰/۷۹ درصد بعنوان مهمترین انگل شایع در این ماهیان محسوب می‌گردد. Moravec در سال ۱۹۹۴ معتقد بود که این انگل فقط منحصر به کفشک ماهیان (خانواده Pleuronectidae) است اما آلوگی گاو ماهیان دریای خزر هم از روسیه و هم از ایران گزارش شده است (Mikailov, 1975; Lomaki, 1970؛ بازوکی و عقلمندی، ۱۳۷۷؛ حاجی مرادلو و همکاران، ۱۳۸۰؛ دقیق روحی و ستاری، ۱۳۸۳). جدول ۲ نیز نشان می‌دهد این انگل در تمام رده‌های سنی بررسی شده با شیوع بیش از ۹۰ درصد حضور دارد. شدت آلوگی به این انگل با افزایش سن ماهیان بتدريج افزایش می‌يابد، اما تنها بين ماهیان ۳ با بقيه رده‌های سنی اختلاف معنی‌دار آماری وجود دارد ($P < 0.05$). روند افزایشی تعداد انگلها با توجه به افزایش سن ماهیان طبیعی است اما بحث در مورد دلایل اختلاف رده سنی ۳ با بقيه رده‌های سنی نیاز به بررسی تعداد بيشتری از جمعیت این ماهیان دارد، اما بنظر می‌رسد بررسی دقیق در مورد رژيم غذائي این ماهی در سین *Corynosoma strumosum* مختلف می‌تواند راهگشا و پاسخگو بششد انگل از شاخه کرم‌های سرخاردار (Acanthocephala) (غرقى، ۱۳۷۳) استاری، ۱۳۷۸)، کيلكا (شمسي و همکاران، ۱۳۷۷) و همچنین سه گونه گزارش گردیده بود. اما این نخستین گزارش از آلوگی گاو ماهی عمقدزی به این انگل می‌باشد. در گذشته تصور می‌شد تنها کيلكا میزان مخزن *Corynosoma strumosum* است و آلوگی ماهیان خاوياري و فوك دریای خزر در اثر مصرف کيلكا ايجاد می‌شود. اما آلوگی گاو ماهی سر بزرگ با شیوع ۸۶ درصد، گاو ماهی شنى ۲۰/۹۳ درصد و گاو ماهی دهان سیاه با ۱۰ درصد آلوگی به این انگل نشان داد که احتمالاً "گاو ماهیان نيز می‌توانند در چرخه انتقال اين انگل به ماهیان خاوياري و فوك خزری نقش داشته باشند (دقیق روحی و ستاری، ۱۳۸۳). جدول ۱ نشان می‌دهد انگل کورینوزوما در گاو ماهی عمقدزی با میزان شیوع ۵۱/۵۴ پس از گاو ماهی سر بزرگ بعنوان دومین گاو ماهی آلوگه به این انگل مطرح می‌باشد. البته پيش‌بيشی آن بعنوان مخزن آلوگی نیاز به بررسی بيشتری دارد. نمودار ۱

پترزبورگ، ۱۹۹۱. ترجمه و نشر بزبان فارسی. یونس عادلی، ۱۳۷۷. مرکز تحقیقات شیلاتی استان گیلان.

ستاری، م.؛ فرامرزی، ن.؛ روستایی، م.؛ شفیعی، ش. و مخیر، ب.، ۱۳۷۴. بررسی نوع و میزان آводگیهای انگلی ماهیان تالاب ازولی. گزارش طرح تحقیقاتی دانشگاه گیلان، آموزشکده کشاورزی و منابع طبیعی صومعه سرا، ۵۳ صفحه.

شمسمی، ش.؛ دلیمی، ع. و پسورد غلام، ر.، ۱۳۷۷. بررسی انگلهای زئونوز در ماهی کیلکا. مجله علمی شیلات ایران، سال هفتم، شماره ۱، بهار ۱۳۷۷، صفحات ۴۵ تا ۵۸.

غرقی، ا.، ۱۳۷۳. گزارش نهایی پژوهه شناسانی انگلهای کرمی لوله گوارشی و خونی ماهی قره‌برون در سواحل جنوبی دریای مازندران. مرکز تحقیقاتی شیلاتی استان مازندران، ۱۹ صفحه.

مخیر، ب.، ۱۳۵۳. بررسی انگلهای ماهیان حوزه سفیدرود. مجله دامپزشکی، دوره ۳۶، شماره ۴، ۶۲ صفحه.

معصومیان، م. و عقلمندی، ف.، ۱۳۸۵. آводگی گاو ماهیان شیلات ایران، سال پانزدهم، شماره ۴، صفحات ۱۵۵ تا ۱۵۸.

Bush A.O., Lafferty K.D., Lotz J.M. and Shostak A.W., 1997. Parasitology meets ecology on its own terms: Margolis *et al.* revisited. Journal of Parasitology, 83:575-583.

Bykhovskaya Pavlovskaya I.E., 1962. Key to parasites of freshwater fishes of USSR. Pub. House of the USSR Academy of Science. Moscow. Leningrad. 742P.

Leong T.S. and Holmes J., 1981. Communities of metazoan parasites in open water fishes of Cold Lake, Alberta, Journal of Fish Biology, 18:693-713.

نمودار ۱ نیز نشان می‌دهد، این انگل با درصد غالبیت ۰/۰۱ درصد کمترین فراوانی را در بین انگلهای جدا شده از گاو ماهی عمق‌زی داشته است.

تشکر و قدردانی

بدینوسیله از زحمات آقای دکتر علینقی سربناه به جهت در اختیار نهادن برخی از نمونه‌های مورد بررسی آقای مهندس کیوان عباسی رنجبر بدليل شناسایی و تفکیک گونه گاو ماهی عمق‌زی، آقای مهندس محمدرضا نهرور بخاطر تعیین سن ماهیان مورد مطالعه و آقای مهندس فرشاد ماهی صفت به جهت همکاری ایشان در تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها صمیمانه سپاسگزاری می‌نماییم.

منابع

پازوکی، ج و عقلمندی، ف.، ۱۳۷۷. آводگی دو گونه گاو ماهی *N. fluviatilis* و *N. kessleri* نواحی جنوبی دریای خزر به انگل نماد *Dichelyne minutus*. مجله علمی شیلات ایران، سال هفتم، شماره ۲، بهار تابستان ۱۳۷۷، صفحات ۲۱ تا ۲۸.

جلالی جعفری، ب.، ۱۳۷۷. انگلها و بیماریهای انگلی ماهیان آب شیرین ایران. انتشارات شرکت سهامی شیلات ایران، ۴۰۹ و ۳۹۹ صفحات.

حاجی مرادلو، ع.؛ قربانی نصر آبادی، ر. و بختیاری، م.، ۱۳۸۰. گزارش مقدماتی آводگی گاو ماهیان مصب قدیم گرگانرود به انگل نماد *Dichelyne minutus*. خلاصه مقالات همایش ملی ماهیان استخوانی دریای خزر، مرکز تحقیقات ماهیان استخوانی دریای خزر، ۲۰۰ صفحه.

دقیق روحی، ج و ستاری، م.، ۱۳۸۳. بررسی شیوع آводگیهای انگلی برخی از گاو ماهیان صید شده از سواحل جنوب غربی دریای خزر. مجله دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، دوره ۵۹ شماره ۱، صفحات ۱۷ تا ۲۲.

روحیم اف، د. ب.، ۱۹۹۱. گاو ماهیان دریای خزر (سیستماتیک، اکولوژی و اهمیت آن). خلاصه رساله علمی برای دریافت درجه علمی دکتری علوم بیولوژی. انتشار بزبان روسی: سن

- Lomaki V.V., 1970.** Distribution and some questions of the biology of *Cucullanellus minutus* (Rud.1819) (Nematoda: Camallanata) in fishes of the Caspian Sea. *Voprosy morskoy parazitologii. Izdvestia Naukova Dumka, Kiev*, pp:68-69. (in Russian).
- Markovski S., 1966.** The diet and infection of fishes in Cavendish Duck, Barrow-in-Furness. *Journal of Zoology, London, UK.* 150:183-197.
- Mikailov T.K., 1975.** Parasite fauna of fishes of the basins of Azerbaijan. *Izdvestia Elm, Baku.* 299P. (in Russian).
- Moravec F., 1994.** Parasitic Nematodes of freshwater fishes of Europe, Kluwer Academic publishers. pp:172-399.
- Valdiserri R.O., 1981.** Intestinal Anisakiasis. Report of a case and recovery of larvae from market fish. *American Society of Clinical Pathologist.* pp.73-76.

Survey of intestinal parasites of *Neogobius bathybius* in south-western coasts of the Caspian Sea

Daghighe Roohi J.^{(1)*} and Sattari M.⁽²⁾

1- Inland Waters Aquacultures Research Center, P.O.Box:66 Bandar Anzali, Iran

2- Faculty of Natural Resources, Guilan University, Somehesara Branch, Iran

Received: March 2008

Accepted: September 2009

Keywords: Parasite, *Neogobius bathybius*, Caspian Sea, Iran

Abstract

Neogobius bathybius fish were caught in south-western coastal waters of the Caspian Sea, from Anzali to Zibakenar, by bottom trawl. Fish specimens numbering 97 were examined for intestinal parasites and prevalence, intensity and dominance were calculated for each kind of parasites. Four different parasites were isolated from the fish including *Dichelyne minutus* which with %85.56 prevalence and %65.76 intensity was the most important infecting parasite. *Corynosoma strumosum* showed %51.54, *Anisakis* sp. %12.37 and *Eustrogylides excisus* %1.03 prevalence as the other isolated parasites in fish.

* Corresponding author: javad_daghighe@yahoo.com